

munens Udgifter hertil kan dækkes ved Tillægsskat“. Jeg tænker, at den højtærede Minister vil kunne forstaa, at dette kan skabe nogen Usikkerhed i mange Kommuner. Repræsentanterne for de $\frac{9}{10}$ af Kommunens Beboere vil jo kunne bestemme, at der skal bruges et forholdsvis stort Beløb, medens den ene Tiendedel skal betale. Og det vil dog sikkert ingen mene er rigtigt. Naar der tidligere blev fremsat Dyrtidslovsforslag, kunde man sige, at der til Dels forelaa en Nødvendighed derfor, men saaledes er Forholdet ikke nu. Sagen er nemlig den, at man vistnok maa erkende, at Lønniveauet efterhaanden er steget i samme Grad som og endda noget mere end selve Dyrtiden. Lønarbejdernes Lønstigning andrager i hvert Fald nu, tror jeg, man kan sige, 125 til 175 pCt. Og naar det er Tilfældet, maa det sikkert indrømmes, at disse Dyrtidsforanstaltninger ikke er særlig pæatrængende nødvendige. I og for sig tror jeg, at vi kunde undvære dem uden Skade.

Da Lovforslaget skal behandles i Udvalg, skal jeg ikke komme ind paa de øvrige Paragraffer, men kun sige et Par Ord om § 8 a. i den gældende Dyrtidslov. Forholdet er det, særlig for de store Kommuners Vedkommende, at en hel Del Personer er lønnede ved, om jeg saa maa sige, kommunalt Erhverv — jeg skal saaledes nævne alle de Funktionærer og Arbejdere, der er ansatte ved Gasværker, Elektricitetsværker, Vandværker eller Bygningsarbejder —, og der er ikke god Mening i, at de vedblivende skal lønnes delvis af en enkelt Klasse Skatteydere. Det fører let til en kommunal Budgetsprængning. Vi har set enkelte Steder, at det er gaaet saaledes; vi ved, hvorledes det er gaaet i Esbjerg, og jeg ved, hvorledes det er gaaet i den By, hvor jeg er fra. Der var vi naaet saa højt op, at vi var nødte til at lade et Beløb henstaa til næste Aar, da vi mente, at vi ikke kunde forsvare at udskrive en Tillægsskat, som var betydelig større end den kommunale Skat. Kommuneskatten er jo steget meget stærkt — det er en Følge af Tidens Udvikling, det kan ikke være andet —, den er med det 25 pCt.s Tillæg steget op til en 12—14 pCt., og det har sikkert aldrig været Meningen, at Tillægsskatten skulde gaa over eller en Gang stige til det samme. Men det har været Tilfældet i enkelte Byer, netop fordi man siger som saa, at naar Rigsdagen vedtager saadanne Love, er det, for at vi skal benytte dem. Jeg synes ogsaa, man let kan forstaa, at naar der saaledes gives Anvis-

ning paa at benytte store Beløb, og kun 10 pCt. af Skatteyderne skal betale dem, bliver de andre tilbøjelige til at gaa noget højere med Dyrtidsforanstaltningerne, end det til enhver Tid er paakrævet. Den Tid har været, da man kunde sige, at det var paakrævet, men nu er det forbi, fordi, som jeg sagde før, Lønniveauet er steget mere end Dyrtiden. For Lønarbejdernes Vedkommende vil det altsaa ikke blive nødvendigt. Jeg ved meget vel, at der er nogle, som endnu er det, man kan kalde vanskeligt stillede, f. Eks. dem, der skal leve af Renten af en mindre Kapital, o. s. v., men de vil altid være vanskeligt stillede, i alt Fald for en længere Tid, saa det kan man sige er permanent.

Jeg vil meget henstille, at den sidste Sætning af 3die Stykke i § 1 udgaar. Jeg tror, som sagt, at den vil skabe Vanskeligheder for mange Kommuner. De vil blive paavirket ude fra af mange, vi kan godt sige, urolige Hoveder, som mener, at naar den Bestemmelse findes i Loven, skal man kunne bevilge et stort Beløb, og det vil i mange Byer ikke være let for Kommunalbestyrelsen at modstaa et saadant Forlangende. Hvis Bestemmelsen derimod ikke findes i Loven, bliver man ikke udsat for at skulle bevilge et saadant Beløb, som sikkert i de fleste Tilfælde slet ikke er paakrævet. Og hvad § 8 a. i den gældende Dyrtidslov angaar, er det, som jeg sagde før, ganske urimeligt, at kommunale Funktionærer og Arbejdere delvis skal lønnes af et lille Mindretal i Kommunen. Forholdet er det, at der i den senere Tid i forskellige Kommuner er gennemført Lønreformer med betydelige Lønforhøjelser, som i det væsentlige følger Statens Lønordning, saa at Dyrtidstillæget er taget med paa samme Maade som her og er gjort glidende; det kan stige, og det kan gaa ned. Det vilde under de nuværende Forhold være ganske urigtigt, om disse Dyrtidstillæg vedblivende skulde betales af ganske enkelte Skatteydere, thi de regnes ikke nu i den Forstand som Dyrtidstillæg, men de regnes som en Del af Lønnen.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til villig Behandling i det Udvalg, der vil blive nedsat; forhaabentlig kan der opnaas en Overenskomst, saa at Resultatet kan være nogenlunde tilfredsstillende baade for Kommunerne og for dem, der skal nyde godt af Foranstaltningerne.

Johan Hansen: Jeg skal efterkomme Formandens Anmodning og forsøge at fatte mig saa kort som muligt.